

PRAVIDLA PRO HODNOCENÍ VÝSLEDKŮ VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ

OBSAH:

I. Hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání – hodnocení prospěchu

1. Obecná ustanovení
2. Zásady hodnocení výsledků vzdělávání
3. Podklady pro hodnocení výsledků vzdělávání

A. Hodnocení klasifikací

1. Klasifikační stupně
2. Dělení vyučovacích předmětů pro potřeby klasifikace

B. Slovní komentář hodnocení

C. Slovní hodnocení

1. Zásady pro slovní hodnocení
2. Převodní tabulka slovního hodnocení a klasifikace prospěchu a chování

D. Celkové hodnocení na vysvědčení

1. Stupně celkového hodnocení v 1. – 3. ročníku
2. Stupně celkového hodnocení v 4. – 9. ročníku

E. Komisionální zkoušky

1. Důvody pro komisionální zkoušku
2. Opravné zkoušky
3. Komisionální přezkoušení

II. Hodnocení chování

1. Zásady hodnocení chování
2. Výchovní opatření
3. Klasifikace chování

III. Sebehodnocení žáka

IV. Hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

I. HODNOCENÍ PRŮBĚHU A VÝSLEDKŮ VZDĚLÁVÁNÍ - HODNOCENÍ PROSPĚCHU

1. Obecná ustanovení

1. Hodnocení výsledků vzdělávání žáků vychází z posouzení míry dosažení výstupů pro jednotlivé předměty školního vzdělávacího programu. Hodnocení je pedagogicky zdůvodněné, odborně pedagogicky správné a doložitelné a respektuje individuální vzdělávací potřeby žáků a doporučení školského poradenského zařízení.
2. Žák je hodnocen ve všech vyučovacích předmětech uvedených v učebním plánu příslušného ročníku ve školním vzdělávacím programu. Žáci se speciálními vzdělávacími potřebami (SVP) jsou hodnoceni na základě doporučení školských poradenských zařízení.
3. Hodnocení určí pedagog, který vyučuje příslušný předmět. V předmětu, ve kterém vyučuje více pedagogů, určí výsledný stupeň za klasifikační období příslušní učitelé po vzájemné dohodě. Nedojde-li k ní, stanoví se výsledný stupeň rozhodnutím ředitele školy.

4. Pedagogičtí pracovníci zajišťují, aby žák a jeho zákonní zástupci byli včas informováni o průběhu a výsledcích vzdělávání dítěte.
5. Každé pololetí se vydává žákovi vysvědčení, za první pololetí lze místo vysvědčení vydat výpis z vysvědčení.
6. Hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení je vyjádřeno:
 - a) klasifikačním stupněm (klasifikací) a slovním komentářem v 1. - 5. ročníku,
 - c) klasifikačním stupněm (klasifikací) v 6. - 9. ročníku.
7. Škola převede slovní hodnocení do klasifikace nebo klasifikaci do slovního hodnocení v případě přestupu žáka na školu, která hodnotí odlišným způsobem, a to na žádost této školy nebo zákonného zástupce žáka. Převodní tabulka slovního hodnocení a klasifikace je uvedena v oddíle B, kap. 2 těchto pravidel pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků.
8. Do vyššího ročníku postoupí žák, který na konci 2. pololetí prospěl ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem s výjimkou předmětů výchovného zaměření stanovených rámcovým vzdělávacím programem a předmětů, z nichž byl uvolněn. Do vyššího ročníku postoupí i žák 1. stupně základní školy, který již v rámci 1. stupně opakoval ročník, a žák 2. stupně základní školy, který již v rámci 2. stupně opakoval ročník, a to bez ohledu na prospěch tohoto žáka.
9. Nelze-li žáka hodnotit na konci 1. pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín tak, aby hodnocení za 1. pololetí bylo provedeno nejpozději do dvou měsíců po skončení 1. pololetí. Není-li možné hodnotit ani v náhradním termínu, žák se za 1. pololetí nehodnotí.
10. Nelze-li žáka hodnotit na konci 2. pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín tak, aby hodnocení za 2. pololetí bylo provedeno nejpozději do konce září následujícího školního roku. V období měsíce září do doby hodnocení navštěvuje žák nejbližší vyšší ročník, popřípadě znovu 9. ročník.
11. Má-li zákonný zástupce žáka pochybnosti o správnosti hodnocení na konci 1. nebo 2. pololetí, může do 3 pracovních dnů ode dne, kdy se o hodnocení prokazatelně dozvěděl, nejpozději však do 3 pracovních dnů od vydání vysvědčení, požádat ředitele školy o komisionální přezkoušení žáka; je-li vyučujícím žáka v daném předmětu ředitel školy, krajský úřad. Komisionální přezkoušení se koná nejpozději do 14 dnů od doručení žádosti nebo v termínu dohodnutém se zákonným zástupcem žáka.
12. Žák, který plní povinnou školní docházku, opakuje ročník, pokud na konci 2. pololetí neprospěl nebo nemohl být hodnocen. To neplatí o žákovi, který na daném stupni základní školy již jednou ročník opakoval; tomuto žákovi může ředitel školy na žádost jeho zákonného zástupce povolit opakování ročníku pouze z vážných zdravotních důvodů.
13. Ředitel školy může žákovi, který splnil povinnou školní docházku a na konci 2. pololetí neprospěl nebo nemohl být hodnocen, povolit na žádost jeho zákonného zástupce opakování ročníku po posouzení jeho dosavadních studijních výsledků a důvodů uvedených v žádosti.

2. Zásady hodnocení výsledků vzdělávání

1. Hodnocení výsledků vzdělávání (prospěchu) a chování jsou na sobě nezávislá.
2. Při hodnocení přihlíží pedagog k věkovým zvláštěm žák, aktuálnímu zdravotnímu a psychickému stavu i k tomu, že žák mohl v průběhu klasifikačního období zakolísat v učebních výkonech pro určitou indispozici.

3. Písemné práce většího rozsahu (čtvrtletní, pololetní, závěrečné) jsou žákům předem oznámeny. Zkoušku tohoto charakteru mohou žáci konat pouze jednu za den.
4. Učitel oznamuje žákovi výsledek každého hodnocení, hodnocení zdůvodní, poukáže na klady a nedostatky a možnosti jejich odstranění.
5. Při ústním zkoušení oznámí učitel výsledek hodnocení bezprostředně, při písemných a praktických zkouškách nejpozději do 14 dnů. Výsledky hodnocení učitel zapisuje do žákovské knížky.
6. Hodnocení je jednoznačné, věcné, srozumitelné, srovnatelné s předem stanovenými kritérii, pedagogicky zdůvodněné, odborně pedagogicky správné a doložitelné.
7. Podklady pro hodnocení získává učitel průběžně během celého klasifikačního období. Za pololetí získá žák v každém vyučovacím předmětu nejméně 2 známky.
8. Do celkového hodnocení za pololetí pedagog vyváženě zahrnuje žákovy vědomosti, dovednosti, postupy, práci s informacemi, úroveň zvládnutí klíčových kompetencí dle RVP, tvořivost žáka. Je potřeba posuzovat také individuální posun žáka ve vzdělávání.
9. V případě mimořádného zhoršení prospěchu žáka informuje vyučující předmětu zákonně zástupce žáka bezprostředně a prokazatelným způsobem.
10. Při hodnocení uplatňuje pedagog **zásady pedagogického taktu**:
 - Žák není hodnocen (klasifikován) ihned po návratu do školy, pokud byla absence delší než tři vyučovací dny.
 - Učivo za dobu nepřítomnosti si žák do sešitů musí doplnit, po domluvě s pedagogem lze použít fotokopie, pokud psaní samotné není výukovou podstatou (např. nácvik techniky psaní, slohové úkoly atd.).
 - Účelem zkoušení není nacházet mezery ve vědomostech žáka, ale hodnotit to, co umí.
 - Hodnoceno (klasifikováno) je jen ve škole probrané učivo, žáky nelze hodnotit z učiva zadaného k samostatnému nastudování.
 - Učitel dává žákům prostor k dotazování, aby žák dospěl k pochopení učiva.
 - Učitel při hodnocení přistupuje ke každému žákovi individuálně – posuzuje jeho posun, pokroky na individuální úrovni, nesrovnává výkony jednotlivých žáků.
 - Žáci se speciálními vzdělávacími potřebami (dále ŠVP) jsou hodnoceni na základě doporučení školských poradenských zařízení.
 - U žáků se specifickými poruchami učení není hodnocena specifická chybovost, pokud je to uvedeno v doporučení školského poradenského zařízení.

3. Podklady pro hodnocení výsledků vzdělávání

Při hodnocení jsou vždy respektovány specifické nároky žáka, je zohledněn sociální kontext hodnocení a hodnocení je provázené vlastním hodnocením žáka.

Hodnocení je prováděno jak sumativní (normativní), tak formativní.

Formativní hodnocení směřuje k podpoře efektivního učení žáka tím, že žák dostává zpětnou vazbu, informace o průběhu vlastního učení, na základě čehož může korigovat svůj vzdělávací proces. To podporuje autonomní hodnocení žáka.

Sumativní (normativní) hodnocení informuje o splnění obsahu a výstupů ŠVP, o konkrétní úrovni zvládnutí učiva dosažené žákem. Na základě doporučení školských poradenských zařízení zohledňujeme specifické vzdělávací potřeby žáka.

Podklady pro hodnocení a klasifikaci získávají vyučující zejména:

- soustavným diagnostickým pozorováním žáka,
- sledováním výkonů žáka během vyučovací hodiny,
- sledováním připravenosti žáka na vyučování,
- různými druhy zkoušek (písemné, ústní, grafické, praktické, pohybové),
- kontrolními písemnými pracemi,
- analýzou výsledků a prezentací činnosti žáka,
- při dlouhodobějším pobytu žáka mimo školu (léčebné, lázeňské pobyty, dočasné umístění v ústavech apod.) z dokumentace týkající se hodnocení žáka, která je poskytnuta školou při instituci, kde byl žák umístěn.

A. HODNOCENÍ KLASIFIKACÍ

1. Klasifikační stupně

Výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých povinných a nepovinných předmětech stanovených školním vzdělávacím programem se v případě použití klasifikace hodnotí pěti stupni prospěchu.

1.1 Klasifikace na 1. stupni

Žáci 1. stupně jsou hodnoceni známkami na vysvědčení. Pro zápis stupně hodnocení prospěchu na vysvědčení se na 1. stupni použije číslice.

Průběžné normativní hodnocení během pololetí probíhá převážně slovně v pěti úrovních:

- 1 ovládá bezpečně
- 2 ovládá s drobnými nedostatky
- 3 ovládá částečně
- 4 ovládá s dopomocí
- 5 neovládá

Cílem je objektivně informovat a zároveň žáky od 1. třídy postupně připravovat na přechod na klasifikaci v průběhu školního roku.

1.2 Klasifikace na 2. stupni

Žáci 2. stupně jsou hodnoceni známkami na vysvědčení. Pro zápis stupně hodnocení se použije slovní označení stupně hodnocení (viz níže).

1.3. Kritéria pro jednotlivé klasifikační stupně

Kritéria jsou formulována především pro celkovou klasifikaci. Učitel však nepřeceňuje žádné z uvedených kritérií, posuzuje žákovy výkony komplexně, v souladu se specifiky jednotlivých předmětů.

1 – výborný

Žák ovládá učivo, chápe souvislosti, vyvozuje závěry, pamatuje si dlouhodobě, samostatně řeší zadaný úkol, dosahuje rychle pokroku, umí řešit problém, má bohatou slovní zásobu, umí reprodukovat naučené v písemné i verbální formě. Velmi dobře spolupracuje s pedagogem a spolužáky. Je aktivní, pracuje kreativně a iniciativně při samostatné práci i ve skupině, přichází s vlastními nápady, dokáže je realizovat, pomáhá ostatním. Dosahuje

výborných výsledků. Samostatně pracuje s informačními zdroji, organizuje a řeší své vzdělávání.

2 – chvalitebný

Žák ovládá učivo, přiměřeně chápe souvislosti, je schopen vyvozovat závěry, dopouští se nepodstatných chyb, dosahuje pokroku poměrně rychle, pamatuje si dlouhodobě, dovede formulovat verbálně i písemně, při písemném i verbálním zpracování úkolu dosahuje kvalitních výsledků s menšími chybami, umí je odstranit. Pracuje většinou samostatně, spolupracuje s pedagogem i se spolužáky, zapojuje se aktivně do práce skupiny, umí samostatně řešit problém, je schopen sebereflexe, problémy řeší s občasnou podporou učitele nebo spolužáků.

3 – dobrý

Žák si umí osvojit učivo, potřebuje víc času, pomoc zákonných zástupců, pedagoga, spolužáků. Po pochopení učiva je schopen za podpory učitele či ostatních spolužáků učivo reprodukovat, pracovat s ním. Pod vedením dokáže odstranit chyby, snaží se o to. Pamatuje si krátkodobě. Verbální projev je nepřesný, potřebuje korekci, slovní zásoba je průměrná, písemný projev s většími gramatickými chybami. Zapojuje se do práce skupiny s dopomocí pedagogického pracovníka nebo spolužáků. Při praktických činnostech potřebuje pomoc a vedení. Problémy řeší s podporou učitele.

4 – dostatečný

Žák má se zvládnutím učiva problémy, pamatuje si krátkodobě, nedokáže samostatně vyvozovat z naučeného závěry, nechápe souvislosti. Vyjadřuje se jednoduše, má potíže s verbálním projevem, učivo nedokáže použít ve správných souvislostech. Písemný projev je s častými a vážnými gramatickými chybami. Potřebuje intenzivní dopomoc, při plnění úkolů je nesamostatný. Pod vedením se zapojuje do práce, plní pouze jednodušší úkoly, je nutná kontrola. Často se dopouští chyb, nechápe jejich opravu, k odstranění potřebuje pomoc, má malou schopnost sebereflexe. Úroveň plnění úkolů je nízká.

5 – nedostatečný

Žák si neosvojil učivo, neplní základní požadavky pro učení, zapamatování a práci s učivem. Pamatuje si krátkodobě, nebo si nepamatuje, neumí reprodukovat učivo, potřebuje vedení, dopouští se častých a závažných chyb. Nepracuje samostatně. Nezapojuje se do práce ve skupině. Písemný projev je s vážnými gramatickými chybami, nedokáže je odstranit, zdůvodnění nechápe. Při práci ve skupině je pasivní. Nevyvíjí úsilí, nereaguje na pobídky a motivační snahy pedagogických pracovníků k učení.

Není-li žák z některého předmětu na vysvědčení hodnocen klasifikací, pak může na vysvědčení být místo klasifikace uvedeno:

Uvolněn(a)

Jestliže je žák z výuky některého předmětu v prvním nebo ve druhém pololetí uvolněn na základě doporučení praktického nebo odborného lékaře, uvádí se na vysvědčení místo hodnocení slovo „uvolněn(a)“.

Nehodnocen(a)

Není-li možné žáka hodnotit z některého z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem v 1. nebo ve 2. pololetí ani v náhradním termínu, uvádí se na vysvědčení místo hodnocení slovo „nehodnocen(a)“.

2. Dělení vyučovacích předmětů pro potřeby klasifikace

Pro potřeby klasifikace se vyučovací předměty dělí do tří skupin, a to na předměty s převahou teoretického zaměření, předměty s převahou praktického zaměření a předměty s převahou výchovného zaměření.

2.1 Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou teoretického zaměření

Při klasifikaci ve vyučovacích předmětech s převahou teoretického zaměření (jazyky, matematika, společenskovední a přírodovědné předměty) se v souladu s požadavky učebních osnov hodnotí:

- ucelenost, přesnost a trvalost osvojení požadovaných poznatků, faktů, pojmů, definic, zákonitostí, vztahů, kvalita a rozsah získaných dovedností vykonávat požadované intelektuální a motorické činnosti,
- schopnost uplatňovat osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení, společenských a přírodních jevů a zákonitostí,
- kvalita myšlení, především jeho logika, samostatnost a tvořivost,
- aktivita v přístupu k činnostem, zájem o ně a vztah k nim,
- přesnost, výstižnost, odborná i jazyková správnost ústního a písemného projevu
- kvalita výsledků činností,
- osvojení účinných metod samostatného studia.

2.2 Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou praktického zaměření

Při klasifikaci v předmětech s převahou praktického zaměření (pracovní činnosti) v souladu s požadavky učebních osnov se hodnotí zejména pracovní klíčové kompetence dle ŠVP:

- bezpečné a účinné používání materiálů, nástrojů a vybavení,
- zapojení do praktických činností samostatně či v kolektivu,
- osvojení praktických dovedností a návyků, zvládnutí účelných způsobů práce,
- využití získaných teoretických vědomostí v praktických činnostech,
- aktivita, samostatnost, tvořivost, iniciativa v praktických činnostech,
- kvalita výsledků činností,
- organizace vlastní práce, udržování pořádku na pracovišti,
- dodržování předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a péče o životní prostředí,
- hospodárné využívání surovin, materiálů, energie, překonávání překážek v práci,
- obsluha a údržba pomůcek, nástrojů, náradí a měřidel.

2.3 Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou výchovného působení

Při klasifikaci v předmětech s převahou výchovného zaměření (hudební výchova, výtvarná výchova, tělesná výchova) se v souladu s požadavky učebních osnov hodnotí:

- stupeň tvořivosti a samostatnosti projevu,
- osvojení potřebných vědomostí, zkušeností, činností a jejich tvořivá aplikace,
- poznání zákonitostí daných činností a jejich uplatňování ve vlastní činnosti,
- kvalita projevu,
- vztah žáka k činnostem a zájem o ně,
- v tělesné výchově s přihlédnutím ke zdravotnímu stavu žáka všeobecná tělesná zdatnost a výkonnost.

B. SLOVNÍ KOMENTÁŘ HODNOCENÍ

V rámci komunikace s rodiči rozšiřujeme možnosti zpětné vazby poskytnutím slovního komentáře k vysvědčení.

Zásady pro slovní komentář k vysvědčení v 1. – 5. ročníku

1. Součástí hodnocení žáků 1. – 5. ročníku v 1. a 2. pololetí je slovní komentář hodnocení.
2. Slovní komentář má v 1. pololetí podobu ústní. Zákonný zástupce dítěte je za přítomnosti dítěte ústně seznámen s komentářem na třídních schůzkách realizovaných formou individuální konzultace.
3. Slovní komentář hodnocení ve 2. pololetí má podobu písemnou - žák na konci školního roku dostane k vysvědčení také slovní komentář v tištěné podobě.
4. Na tvorbě slovního komentáře se podílí třídní učitel a vyučující jednotlivých předmětů.
5. Slovní komentář obsahuje:
 - a) posouzení výsledků vzdělávání žáka, a to v jejich vývoji, hodnocení individuálního posunu, rozvoje žáka v jednotlivých předmětech,
 - b) hodnocení míry zvládnutí klíčových kompetencí (jsou součástí ŠVP) – jedná se o kompetence k učení, kompetence k řešení problémů, kompetence komunikativní, kompetence sociální a personální, kompetence občanské, kompetence pracovní,
 - c) zdůvodnění a doporučení, jak předcházet případným neúspěchům žáka a jakým způsobem je překonávat,
 - d) naznačení dalších možností rozvoje žáka.

C. SLOVNÍ HODNOCENÍ

1. Zásady pro slovní hodnocení

1. U žáků se speciálními vzdělávacími potřebami může ředitel školy na základě žádosti zákonného zástupce žáka rozhodnout o použití slovního hodnocení v jednom nebo více předmětech.
2. Při použití slovního hodnocení se výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých povinných a nepovinných předmětech stanovených školním vzdělávacím programem hodnotí tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména ve vztahu k očekávaným výstupům jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu, ke svým vzdělávacím a osobnostním předpokladům a věku.

3. Slovní hodnocení zahrnuje posouzení výsledků vzdělávání žáka v jejich vývoji, ohodnocení přístupu žáka ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon, a naznačení dalšího rozvoje žáka. Obsahuje také zdůvodnění a doporučení, jak předcházet případným neúspěchům žáka a jak je překonávat.
4. Při přestupu žáka na jinou školu je na žádost této školy nebo zákonného zástupce hodnocení převedeno na typ hodnocení používaný na dané škole. Převodní tabulka slovního hodnocení a klasifikace je uvedena ve 2. odstavci této kapitoly níže.
5. Je-li žák hodnocen slovně, převede škola slovní hodnocení do klasifikace pro účely přijímacího řízení ke střednímu vzdělávání.

2. Převodní tabulka klasifikace a slovního hodnocení prospěchu a chování

2.1 Prospěch

Ovládnutí učiva

1 – výborný	ovládá bezpečně
2 – chvalitebný	ovládá s drobnými nedostatky
3 – dobrý	ovládá částečně
4 – dostatečný	ovládá s dopomocí
5 – nedostatečný	neovládá

Úroveň myšlení

1 – výborný	je pohotový, bystrý, dobře chápe souvislosti
2 – chvalitebný	uvažuje převážně samostatně
3 – dobrý	prokazuje menší samostatnost v myšlení
4 – dostatečný	neprokuje samostatné myšlení
5 – nedostatečný	odpovídá nesprávně i na návodné otázky

Úroveň vyjadřování

1 – výborný	vyjadřuje se výstižně a poměrně přesně
2 – chvalitebný	vyjadřuje se převážně výstižně
3 – dobrý	myšlenky nevyjadřuje zcela přesně
4 – dostatečný	myšlenky vyjadřuje se značnými obtížemi
5 – nedostatečný	není schopen se vyjádřit ani k návodným otázkám

Celková aplikace vědomostí a dovedností při řešení úkolů

1 – výborný	uvědoměle využívá vědomosti a dovednosti, pracuje samostatně, přesně a s jistotou
2 – chvalitebný	dovede používat vědomosti a dovednosti při řešení úkolů, dopouští se jen menších chyb
3 – dobrý	s pomocí učitele řeší úkoly, s jeho pomocí snadno překonává potíže a odstraňuje chyby
4 – dostatečný	dělá podstatné chyby, nesnadno je překonává
5 – nedostatečný	praktické úkoly nedokáže splnit ani s pomocí

Píle a zájem o učení

1 – výborný	je aktivní, učí se svědomitě a se zájmem
-------------	--

2 – chvalitebný	učí se svědomitě
3 – dobrý	k učení a práci nepotřebuje větších podnětů
4 – dostatečný	prokazuje malý zájem o učení, potřebuje stále podněty
5 – nedostatečný	neprokazuje zájem a pílí, pomoc a pobízení k učení jsou zatím neúčinné

2.2 Chování

1 – velmi dobré

Žák uvědoměle dodržuje školní řád a obecná pravidla slušného chování. Drobného přestupku se dopustí jen ojediněle. Je přístupný výchovnému působení a snaží se své chyby napravit.

2 - uspokojivé

Chování žáka v hodnoceném období je v rozporu s obecnými pravidly chování a se školním řádem. Žák se dopustil závažného přestupku, nebo se opakovaně dopouští méně závažných přestupků, narušuje výchovně-vzdělávací činnosti školy. Výchovnému působení a nápravě chyb je méně přístupný.

3 - neuspokojivé

Chování žáka je v hodnoceném období v příkrém rozporu s obecnými pravidly chování a se školním řádem. Žák se dopouští závažných přestupků, záměrně hrubým způsobem narušuje výchovně-vzdělávací činnost školy, ohrožuje svým jednáním bezpečnost a zdraví jiných osob. Nerespektuje udělená výchovná opatření a dopouští se dalších přestupků. Nesnaží se o nápravu svého chování a není přístupný výchovnému působení.

D. CELKOVÉ HODNOCENÍ NA VYSVĚDČENÍ

Celkové hodnocení žáka se na vysvědčení vyjadřuje stupni:

Prospěl(a) s vyznamenáním

Není-li žák v žádném povinném předmětu hodnocen na vysvědčení stupněm horším než 2 (chvalitebný), průměr stupňů prospěchu ze všech povinných předmětů není vyšší než 1,5 a jeho chování je hodnoceno stupněm velmi dobré nebo odpovídajícím slovním hodnocením.

Prospěl(a)

Není-li žák v žádném z povinných předmětů hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu 5 (nedostatečný) nebo odpovídajícím slovním hodnocením.

Neprospěl(a)

Je-li žák v některém z povinných předmětů hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu 5 (nedostatečný), nebo odpovídajícím slovním hodnocením, nebo není-li z něho hodnocen na konci druhého pololetí.

E. KOMISIONÁLNÍ ZKOUŠKY

1. Důvody pro komisionální zkoušku na základní škole:

- a) při přeřazení mimořádně nadaného žáka do vyššího ročníku bez absolvování předchozího ročníku,

- b)** při konání opravné zkoušky,
- c)** při přezkoušení, o které požádá zákonný zástupce žáka při pochybnostech o správnosti hodnocení na konci 1. nebo 2. pololetí,
- d)** při plnění povinné školní docházky ve škole mimo území České republiky nebo v zahraniční škole na území České republiky.

2. Opravné zkoušky

Opravné zkoušky konají žáci 9. ročníků a žáci, kteří na daném stupni základní školy dosud neopakovali ročník, kteří na konci druhého pololetí neprospěli nejvýše ze dvou povinných předmětů s výjimkou předmětů výchovného zaměření.

Opravné zkoušky se konají nejpozději do konce příslušného školního roku v termínu stanoveném ředitelem školy. Žák může v jednom dni skládat pouze jednu opravnou zkoušku. Opravné zkoušky jsou komisionální.

Žák, který nevykoná opravnou zkoušku úspěšně, nebo se k jejímu konání nedostaví, neprospěl. Ze závažných důvodů může ředitel školy žákovi stanovit náhradní termín opravné zkoušky nejpozději do 15. září následujícího školního roku. Do té doby je žák zařazen do nejbližšího vyššího ročníku.

3. Komisionální přezkoušení

O komisionální přezkoušení žáka může požádat ředitele školy zákonný zástupce žáka, má-li pochybnosti o správnosti hodnocení na konci 1. nebo 2. pololetí, a to do 3 pracovních dnů ode dne, kdy se o hodnocení prokazatelně dozvěděl, nejpozději však do 3 pracovních dnů od vydání vysvědčení. Je-li vyučujícím žáka v daném předmětu ředitel školy, požádá zákonný zástupce o přezkoušení žáka krajský úřad. Komisionální přezkoušení se koná nejpozději do 14 dnů od doručení žádosti, nebo v termínu dohodnutém se zákonným zástupcem žáka.

Komise pro komisionální přezkoušení je jmenována ředitelem školy; v případě, že je vyučujícím daného předmětu ředitel školy, jmenuje komisi krajský úřad.

Komise je tříčlenná a jejím členy jsou:

- a)** předseda, kterým je ředitel školy, popřípadě jím pověřený učitel, nebo v případě, že vyučujícím daného předmětu je ředitel školy, krajským úřadem jmenovaný jiný pedagogický pracovník školy,
- b)** zkoušející učitel, jímž je vyučující daného předmětu ve třídě, v níž je žák zařazen, popřípadě jiný vyučující daného předmětu,
- c)** přísedící, kterým je jiný vyučující daného předmětu nebo předmětu stejné vzdělávací oblasti stanovené Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání.

Žák může v jednom dni vykonat přezkoušení pouze z jednoho předmětu. Není-li možné žáka ze závažných důvodů ve stanoveném termínu přezkoušet, stanoví orgán jmenující komisi náhradní termín přezkoušení.

Konkrétní obsah a rozsah přezkoušení stanoví ředitel školy v souladu se školním vzdělávacím programem.

Výsledek přezkoušení již nelze napadnout novou žádostí o přezkoušení. Výsledek přezkoušení stanoví komise hlasováním. O přezkoušení se pořizuje protokol, který se stává součástí dokumentace školy.

Výsledek přezkoušení se vyjádří slovním hodnocením nebo stupněm prospěchu. Ředitel školy sdělí výsledek přezkoušení prokazatelným způsobem žákovi a zákonnému zástupci žáka. V případě změny hodnocení na konci 1. nebo 2. pololetí se žákovi vydá nové vysvědčení. Vykonáním přezkoušení není dotčena možnost vykonat opravnou zkoušku.

II. HODNOCENÍ CHOVÁNÍ

1. Zásady hodnocení chování

- Chování je hodnoceno samostatně, nezahrnuje se do hodnocení výsledků vzdělávání v jednotlivých předmětech a nemá na ně vliv.
- Učitel v převažující míře pracuje s pozitivním hodnocením žáků, oceňuje i dílčí úspěchy, využívá pochvalu.
- Chování žáků je posuzováno individuálně, žáci nejsou srovnáváni.
- Hodnocení chování učitel projedná s žákem, vysvětlí důvody, proč je takto žák hodnocen, podporuje žáka, aby se k hodnocení vyjádřil, a vede ho k sebehodnocení; respektuje, že žák má právo na nesouhlas.
- Pedagogičtí pracovníci zajišťují, aby byl zákonný zástupce žáka informován o chování dítěte průběžně.
- V případě významných negativních změn v chování, nebo opakujícího se nežádoucího chování, jsou zákonní zástupci žáka informováni bez odkladu.
- Hodnocení chování dává žákovi a jeho zákonným zástupcům zpětnou vazbu, upozorňuje na potřebu zlepšení, motivuje ke zlepšení a vyjadřuje stupeň závažnosti problémů v chování, oceňuje výborné a mimořádné výsledky.
- Učitel usiluje o to, aby žák nebyl při hodnocení ponižován a aby správně pochopil, proč je takto hodnocen.
- Učitelé při hodnocení chování žáků spolupracují, chování projednávají na pedagogické radě a informují ředitele školy.

2. Výchovná opatření

Výchovnými opatřeními jsou pochvaly nebo jiná ocenění a kázeňská opatření. Může je udělit či uložit ředitel školy nebo třídní učitel. Jejich smyslem je posílení kázně a podpora žádoucího chování.

Ředitel školy nebo třídní učitel neprodleně oznámí udělení výchovného opatření a jeho důvody prokazatelným způsobem žákovi a jeho zákonnému zástupci.

Udělení výchovných opatření se zaznamená do dokumentace školy. Udělení pochvaly ředitele školy se zaznamená na vysvědčení za pololetí, v němž bylo uděleno.

2.1. Pochvala

Ředitel školy může na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu jiné právnické či fyzické osoby žákovi po projednání v pedagogické radě udělit **pochvalu ředitele školy** za mimořádný projev lidskosti, občanské nebo školní iniciativy, za dlouhodobou či mimořádně záslužnou práci pro školu, úspěšnou reprezentaci školy v soutěžích apod.

Třídní učitel může na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu ostatních vyučujících žákovi po projednání s ředitelem školy udělit **pochvalu třídního učitele** za aktivní přístup ke školním povinnostem, výrazný projev iniciativy ve prospěch školy, za účast v soutěžích organizovaných školou apod.

2.2. Kázeňská opatření

Přestupky proti školnímu řádu mohou být posuzovány jako:

- méně závažné – přestupky menší závažnosti, kterými žák neohrožuje sám sebe ani druhé
- závažné – přestupky, kterými žák ohrožuje sám sebe
- zvláště závažné – přestupky, kterými žák zasáhne do práv druhých osob, ohrožuje je nebo jejich majetek.

Poznámka: Dopustí-li se žák zvláště závažného přestupku proti školnímu řádu, má škola oznamovací povinnost vůči orgánu sociálně-právní ochrany dětí a státnímu zastupitelství, a to do následujícího pracovního dne poté, co se o tom dozvěděla.

Při porušení povinností stanovených školním řádem lze podle závažnosti tohoto porušení (viz výše) žákovi uložit následující kázeňská opatření:

a) Napomenutí třídního učitele – výchovný prostředek třídního učitele, kterého využívá v případě méně závažných přestupků proti školnímu řádu. Třídní učitel neprodleně oznámí řediteli školy udělení napomenutí třídního učitele.

b) Důtku třídního učitele – výchovný prostředek třídního učitele, kterého využívá v případě opakujících se méně závažných přestupků, nebo jednorázového závažného přestupku proti školnímu řádu. Třídní učitel neprodleně oznámí řediteli školy udělení důtky třídního učitele.

c) Důtku ředitele školy - po projednání v pedagogické radě ji uděluje ředitel školy na návrh zpravidla třídního učitele, a to v případech opakujících se závažných přestupků, kdy dosavadní výchovná opatření byla neúčinná, a v případech zvláště závažných přestupků proti školnímu řádu.

Uložení konkrétního kázeňského opatření je dáno závažností jednání, škola není povinna dodržet posloupnost „od napomenutí k důtkám“.

3. Hodnocení chování na vysvědčení

3.1 Klasifikace chování

Známka z chování vyjadřuje hodnocení chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou v průběhu celého pololetí školního roku a je uvedena na vysvědčení za 1. a 2. pololetí. Klasifikace chování není výchovným opatřením.

3.2 Stupně klasifikace chování

1 – velmi dobré

Žák uvědoměle dodržuje školní řád a obecná pravidla slušného chování. Drobného přestupku se dopustí jen ojediněle. Je přístupný výchovnému působení a snaží se své chyby napravit.

2 - uspokojivé

Chování žáka v hodnoceném období je v rozporu s obecnými pravidly chování a se školním řádem. Žák se dopustil závažného přestupku, nebo se opakovaně dopouští méně závažných přestupků, narušuje výchovně-vzdělávací činnosti školy. Výchovnému působení a nápravě chyb je méně přístupný.

3 – neuspokojivé

Chování žáka je v hodnoceném období v příkrém rozporu s obecnými pravidly chování a se školním řádem. Žák se dopouští závažných nebo zvláště závažných přestupků, záměrně hrubým způsobem narušuje výchovně-vzdělávací činnost školy, ohrožuje svým jednáním bezpečnost a zdraví jiných osob. Nerespektuje udělená výchovná opatření a dopouští se dalších přestupků. Nesnaží se o nápravu svého chování a není přístupný výchovnému působení.

III. SEBEHODNOCENÍ ŽÁKŮ

1. Sebehodnocení je důležitou součástí hodnocení žáků.
2. Vyučující svým popisným hodnocením vedou žáky k sebehodnocení, dávají žákům prostor k sebehodnocení ve vyučovacích hodinách.
3. Sebehodnocením se posiluje sebeúcta a sebevědomí žáků.
4. Chybu je potřeba chápat jako přirozenou věc v procesu učení. Pedagogičtí pracovníci se o chybě se žáky baví, žáci mohou některé práce sami opravovat. Chyba je důležitý prostředek učení.
5. Při sebehodnocení se žák snaží popsat:
 - a) co se mu daří,
 - b) co mu ještě nejde,
 - c) jak bude pokračovat dál.
6. Při školní práci vedeme žáka tak, aby komentoval své výkony a výsledky.
7. Znamky nejsou jediným zdrojem motivace.

IV. HODNOCENÍ ŽÁKŮ SE SPECIÁLNÍMI VZDĚLÁVACÍMI POTŘEBAMI

1. Zásady hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

1. Hodnocením by měl být každý žák motivován k vlastní úspěšnosti.
2. Žáci se speciálními vzdělávacími potřebami mají právo na vytvoření nezbytných podmínek při vzdělávání i klasifikaci a hodnocení.
3. Při hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami se přihlíží k charakteru těchto speciálních vzdělávacích potřeb. Vyučující respektují doporučení psychologických vyšetření žáků a uplatňují je při klasifikaci a hodnocení chování žáků a také volí vhodné a přiměřené způsoby získávání podkladů.
4. Pro zjišťování úrovně žakových vědomostí a dovedností volí učitel takové formy a druhy zkoušení, které odpovídají schopnostem žáka a na něž nemá porucha negativní vliv. Pokud je to nutné, nebude dítě s vývojovou poruchou vystavováno úkolům, v nichž vzhledem k poruše nemůže přiměřeně pracovat a podávat výkony odpovídající jeho předpokladům.

5. Vyučující klade důraz na ten druh projevu, ve kterém má žák předpoklady podávat lepší výkony. Při klasifikaci se nevychází z prostého počtu chyb, ale z počtu jevů, které žák zvládl.
6. Klasifikace je provázena hodnocením, tj. vyjádřením pozitivních stránek výkonu, objasněním podstaty neúspěchu, návodem, jak mezery a nedostatky překonávat.
7. V hodnocení se přístup vyučujícího zaměřuje na pozitivní výkony žáka a tím na podporu jeho poznávací motivace k učení namísto jednostranného zdůrazňování chyb.
8. Specifická chybovost se u žáků se specifickými poruchami učení nehodnotí pouze v případě, že je to uvedeno v doporučení ŠPZ.

2. Hodnocení žáků s lehkým mentálním postižením

Při klasifikaci a hodnocení zohledňuje pedagog druh a stupeň postižení, zdravotní stav, individuální a věkové zvláštnosti žáka a přihlíží ke kvalitě jeho výchovného prostředí.

3. Stupně hodnocení prospěchu žáků s lehkým mentálním postižením

1 - výborný

Žák ovládá učivo předepsané učebním plánem bez problémů, pracuje sám a nedělá chyby. Uvažuje správně, je tvořivý, pohotový, dobře chápe souvislosti. Rozumí zadanému úkolu. Osvojené poznatky a dovednosti samostatně uplatňuje při řešení úkolů. Na případné doplňovací dotazy reaguje přiměřeně a správně. Výstižně a poměrně přesně se vyjadřuje (s přihlédnutím k jeho možnostem).

Jeho písemný projev je správný a celkem estetický. Při vyučování je aktivní, učí se svědomitě a se zájmem. Využívá mezipředmětové souvislosti. Výsledky jeho činností jsou kvalitní.

2 - chvalitebný

Žák učivo v podstatě ovládá, snaží se pracovat sám, potřebuje trochu poradit, odpovídá na návodné otázky, dělá drobné chyby, které většinou sám opraví. Uvažuje celkem samostatně. Vyjadřuje se výstižně s menšími nedostatky ve správnosti a přesnosti, rovněž tak v grafickém projevu. Učí se svědomitě. Chápe mezipředmětové souvislosti. Výsledky jeho činností jsou zpravidla bez podstatných nedostatků.

3 - dobrý

Podstatné učivo ovládá. Potřebuje radu a pomoc, v učivu se dopouští chyb, s pomocí se mu daří je odstranit. Na návodné otázky odpovídá. V myšlení je nesamostatný, vyjadřuje se nepřesně, ale celkem správně. Jen s pomocí učitele dokáže uplatnit své vědomosti a dovednosti, řeší úkoly, překonává obtíže. Vyjadřuje se s menšími nedostatky ve správnosti a přesnosti. Grafický projev je méně estetický a s občasnými chybami. K učení a práci nepotřebuje mnoho podnětů. V kvalitě výsledků jeho činností se projevují častější nedostatky.

4 - dostatečný

Učivo ovládá se značnými mezerami. Na návodné otázky téměř nereaguje, bez soustavné pomoci učivo nezvládá, není schopen vytrvat a dokončit úkol, při řešení úkolů se dopouští četných závažných a podstatných chyb. Je málo pohotový a nesamostatný. Vyjadřuje se se

značnými obtížemi a nesprávně. Jeho písemný projev není estetický a má vážné nedostatky ve správnosti. Při vyučování je pasivní, o výuku nemá zájem, potřebuje stálé podněty.

5 - nedostatečný

Žák učivo neovládá. Dlouhodobě se mu nedaří ani s pomocí plnit úkoly. Při řešení úkolů nedojde nikdy k cíli. Na návodné otázky odpovídá nesprávně, se značnými obtížemi, rovněž v grafickém projevu. Pomoc a pobízení k učení jsou neúčinné. O učivo nemá zájem, nesnaží se, je pasivní.

4. Stupně hodnocení chování žáků s lehkým mentálním postižením

1 – velmi dobré

Žák respektuje ustanovení školního řádu a osvojil si pravidla společenského chování, která dodržuje ve škole a na školních akcích. Projevuje dobrý vztah k pracovníkům školy a spolužákům. Méně závažných přestupků se dopouští ojediněle.

2 - uspokojivé

Žák se dopustil závažného přestupku nebo se dopouští opakovaně méně závažných přestupků proti ustanovení školního řádu. Žák je však přístupný výchovnému působení a snaží se své chyby napravit.

3 – neuspokojivé

Žák se dopouští závažných přestupků proti školnímu řádu. Přes udělení výchovných opatření dále porušuje školní řád a nemá snahu své chyby napravit.

V odůvodněných případech na základě lékařského vyjádření a doporučení SPC nebo PPP lze chování žáka neklasifikovat.

5. Hodnocení nadaných žáků

Ředitel školy může mimořádně nadaného nezletilého žáka přeřadit do vyššího ročníku bez absolvování předchozího ročníku. Podmínkou přeřazení je vykonání zkoušek z učiva nebo části učiva ročníku, který žák nebude absolvovat. Obsah a rozsah zkoušek stanoví ředitel školy.

6. Hodnocení žáků, kteří nejsou státními občany České republiky

Při hodnocení žáků, kteří nejsou státními občany České republiky a plní v České republice povinnou školní docházku, se dosažená úroveň znalosti českého jazyka považuje za závažnou souvislost, která ovlivňuje výkon žáka. Při hodnocení těchto žáků ze vzdělávacího obsahu vzdělávacího oboru Český jazyk a literatura určeného Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání se na konci tří po sobě jdoucích pololetí po zahájení docházky do školy v České republice vždy považuje dosažená úroveň znalosti českého jazyka za závažnou souvislost, která ovlivňuje výkon žáka, a přihlíží se především k pílí žáka a jeho přístupu ke vzdělávání.

Příloha

Tento výstup vznikl společnou prací pedagogů školy v projektu Etická výchova a je pro nás cílem, ale i orientací na cestě doprovázení žáků. Ne však absolutním nárokem na současnou chvíli, protože výchova je proces v čase, proces mnoha kroků, nejistot, vůle, podmínek a úsilí všech zúčastněných.

CHARTA ZŠ INTEGRA „ABY NÁM SPOLU BYLO DOBŘE...“

...chceme se respektovat, spolupracovat, být svobodní, čestní a pomáhat si navzájem.

Respektovat se znamená:

- zdravit se navzájem, umět poprosit a poděkovat, mluvit slušně
- naslouchat a snažit se porozumět druhým
- přijímat ostatní takové, jací jsou
- uznat právo na omyl
- vážit si práce jiných
- ctít soukromí a majetek druhých

Spolupracovat znamená:

- směřovat ke společnému cíli
- usilovat o vstřícnost a obětavost, iniciativu a tvořivost
- snažit se vytvářet přátelskou atmosféru a příjemné prostředí

Být svobodní znamená:

- nebát se vyjádřit svůj názor
- zodpovídat za své chování
- přijímat důsledky svého rozhodnutí
- mít odvalu být pravdiví k sobě i ostatním

Být čestní znamená:

- odmítat násilí, lhaní, posmívání, urážky, naschvály a vulgaritu, pomluvy
- být spravedliví
- hrát fair – play

Pomáhat si navzájem znamená:

- být vnímaví k potřebám druhých
- umět požádat o pomoc i pomoc nabídnout
- jednat nezištně